

2) Vācijas Federatīvā Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 168, 26.06.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(otr pal ta)

2005. gada 10. novembr

liet C-316/04 (College van Beroep voor het bedrijfsleven l gums sniegt prejudici lu nol mumu) Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie pret College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (¹)

(Atļauja laist tirgū augu aizsardzības līdzekļus un biocīdos produktus — Direktīva 91/414/EEK — 8. pants — Direktīva 98/8/EEK — 16. pants — Dalībvalstu pilnvaras pārejas periodā)

(2006/C 10/07)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Lietā C-316/04 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 22. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 26. jūlijā, tiesvedībā *Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie* pret *College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen*, Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermans [C. W. A. Timmermans], tiesneši J. Makarčiks [J. Makarczyk], R. Šintgens [R. Schintgen], Dž. Arestis [G. Arestis] un J. Klučka [J. Klučka] (referents), ģenerālvokāts F. Dž. Džeikobss [F. G. Jacobs], sekretāre M. Ferreira [M. Ferreira], galvenā administratore, 2005. gada 10. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvas 98/8/EEK par biocīdo produktu laišanu tirgū 16. panta 1. punkts ir interpretējams tādā veidā, ka tas nerada pienākumu "atturēties no jebkāda veida darbības". EKL 10. panta otrā daļa un 249. panta trešā daļa, kā arī Direktīva 98/8 tomēr paredz, ka šīs direktīvas 16. panta 1. punktā paredzētajā pārejas periodā dalībvalstis atturas pieņemt tādus noteikumus, kas varētu būtiski kavēt sasniegt tajā paredzēto rezultātu;

2) Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvas 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū 8. panta 2. punkts ir interpretējams tā, ka gadījumā, ja dalībvalsts atļauj savā teritorijā

laist tirgū augu aizsardzības līdzekļus, kas satur aktīvās vielas, kuras nav paredzētas minētās direktīvas I pielikumā, un kas tirgū bija pieejami jau divus gadus pēc šīs direktīvas izziņošanas dienas, tai nav jāievēro šīs pašas direktīvas 4. panta vai 8. panta 3. punkta noteikumi;

3) Direktīvas 98/8 16. panta 1. punktam ir tāda pati nozīme kā Direktīvas 91/414 8. panta 2. punktam;

4) iesniedzējtiesai ir jānovērtē, vai 1962. gada Likuma par pesticīdiem (*Bestrijdingsmiddelenwet*) 25.d panta 2. punktā paredzētā novērtēšana atbilst visām pazīmēm, kas raksturīgas pārskatīšanai Direktīvas 91/414 8. panta 3. punkta nozīmē;

5) Direktīvas 91/414 8. panta 3. punkts ir interpretējams tādā veidā, ka tajā ir iekļauti noteikumi tikai saistībā ar informācijas sniegšanu pirms pārskatīšanas;

6) uz pirmo jautājumu nav jāatbild.

(¹) OV C 239, 25.09.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(ceturt pal ta)

2005. gada 10. novembr

liet C-385/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Lielbrit nijas un Zieme rijas Apvienoto Karalisti (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/16/EK — Eiropas dzelzceļu tīkli — Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas savstarpējā izmantojamība — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2006/C 10/08)

(tiesvedības valoda — angļu)

Lietā C-385/04 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2004. gada 7. septembrī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — W. Wils) pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti (pārstāvji — C. White), Tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Schiemann, tiesneši K. Lenaerts un E. Levits (referents), ģenerālvokāts L. A. Geelhoed, sekretārs R. Grass, 2005. gada 10. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda: